

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 21

1. NOVEMBER 1929

78. AARGANG

HERRENS DAG.

Ved *Emil Thomsen.*

(Fortsat fra Side 308).

Bortset fra, at det paa Grund af de forskellige Forandringer i vor Kalender er vanskeligt for ikke at sige umuligt at afgøre, hvilken af vor Uges Dage, der var Jødernes Sabbat, saa ved vi nu, at Sabbaten blev givet til Jøderne, og ved at læse Hosias' 2. Kapitel med lidt Eftertanke, lærer vi, at disse Pagter, som Gud sluttede med Israel, skulde ophøre, naar Evangeliet blev givet til Hedningerne. Loven har udtjent og er derfor ophørt. Lad os nu undersøge det ny Testamente og se, om Loven, som var skreven paa de 2 Stentavler, ikke har undergaaet en Forandring. Det er jo sikkert, at Sabbatsloven var en Del af den Pagt, som Herren gjorde med Israel, da han tog dem ud af Ægyptens Land. Lad os høre Pauli Ord til de hebræiske Hellige, som var en Del af Israels Born, hvis Lov blev forandret. I Heb. 8: 8—9 henviser han til Jer. 31: 32 og siger saa i det 13. Vers: Naar han siger en ny (Pagt), har han erklæret den første for gammel, men det, som bliver gammelt

og ældes, er nær ved at forsvinde. I 6. Vers skriver han: Men nu haver han faaet en saa meget ypperligere Tjeneste, som han ogsaa er Mellemand for en bedre Pagt (altsaa ikke den, der blev givet ved Moses), der jo er grundet paa bedre Forjættelser. 7. Vers: Thi dersom hin første (Pagt) var udadlig, da vilde der ikke blive søgt Sted for en anden. Læs ogsaa det 7. Kap. 12—16—18—19 V. I 5. Mos. 5: 15 faar vi at vide, hvad det var for en Pagt, som Apostelen siger ikke var udadlig. Se ogsaa 5. Mos. 4: 12—13. Dog Gud lod ikke den gamle ufuldkomne Lov ophøre, før han tilfulde havde oprettet en ny og bedre, og det siger Paulus, at den er. Den gamle Lov nøjedes med at forbyde Tyveri af Ejendele, men den nye Lov sagde: Den, som stiger andetsteds over, er en Tyv og en Røver. Den ene sagde: Du skal ikke ihjelslaa, den anden: Hver den, som hader sin Broder, er en Manddraber. Den ene sagde: Du skal ikke bedrive Hor, den anden: Den, der ser paa en Kvinde for at begære hende, han har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte, og saaledes fremdeles Bud for Bud. Dersom nu Loven vedrørende den gamle jødiske Sabbat ikke er tilbagekaldt, hvorfor straffer Gud saa ikke Overtræderne nu, ligesom han gjorde i gamle Dage, saaledes som meddelt i Neh. 13: 15—18. Eller, dersom det 3. Bud var af saa stor Vigtighed, hvorfor gjorde Jesus os da ikke med et eneste Ord bekendt med dets store Betydning? Alle ærlige Kristne maa indrømme, at Kristus kom for at opfylde Loven ved at give os et bedre Haab, hvorigennem Fuldkommenhed kunde opnaas. Paulus siger: I ere faldne ud af Naaden, I ere tabte for Kristus, I som retfærdiggøres ved Loven (Gal. 5: 4). Den gamle Pagt omtales i Bibelen som »et Trældoms Aag«, den ny som »Frihedens-fuldkomne Lov«. Lærdommene i den første kristne Menighed faar større Betydning ved, at det er bragt i Udførelse end ved deres Forkyndelse. Næsten enhver af Evangeliets Ordinancer bevises ved at henvise til de Kristnes Virksomhed, saaledes som den er meddelt i Bibelen, og dette tjener os til et Eksempel til Efterfølgelse. Den Beretning, som

Bibelen indeholder om Ordinationer, Daabsmaaden, Haandspaalægelse o. s. v., er ikke af mere Værdi end Beretningen om den Maade, hvorpaa de første Kristne helligholdt Sabbaten. Atter: Derfor, om nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det gamle er forbigangent, se det er bleven nyt (2. Kor. 5: 17). Jesus siger, at Sabbaten blev til for Menneskets Skyld, og ikke Mennesket for Sabbatens Skyld. Derfor er Menneskesønnen Herre ogsaa over Sabbaten (Mark. 2: 27—28). Dette viser tydeligt, at Paulus havde Sabbatsdagen i Tankerne, da han skrev, at det gamle er blevet nyt.

Efter sin Opstandelse viste Jesus sig for de 11 Disciple og gav dem Bafaling til at gaa ud og forkynde Ordet for alle Folk, og lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet Eder (Mat. 28: 16—20). Ingen vil vel vove at paastaa, at disse Disciple ikke udførte, hvad der var dem paalagt, og dog indeholder den hellige Skrift ikke et eneste Ord fra disse trofaste Mænd, hvorved det paalægges Folket at helligholde den gamle jødiske Sabbat. Dersom de lærte Folket at overholde den første Dag i Ugen som Herrens Dag, og de forenede sig til Gudstjeneste paa denne Dag, da vil dette kunne betragtes som Bevis paa, at denne Lærdom var i Overensstemmelse med Herrens Ord; thi de vilde ikke lære noget, som de ikke havde faaet Befaling til at lære, enten af Kristus selv eller igennem den Sandhedens Aand, som han lovede at sende dem (Joh. 14: 26). Ved at læse 1. Kor. 16: 1—2 med lidt Eftertanke kan vi se, at det var befalet Menigheden i Galatien saavel som i Korinth at helligholde den første Dag i Ugen, der er nemlig Tale om en Slags Sabbatsofringer. Se hvad Paulus siger om Sabbaten i Kolo. 2: 13—16. Lad os nu se lidt paa de Helliges Stilling med Hensyn til Sabbaten. Paa den første Dag i Ugen fuldbragte Jesus den Gerning, som Faderen havde beskikket ham til »og gjorde sig rede til at fare op til min Fader og til Eders Fader og til min Gud og Eders Gud« (Joh. 20: 17), hvorfor det ogsaa var naturligt, at »Ordet, som var hos Gud og var Gud, og som var hos Gud i Begyndelsen«,

skulde indstifte en Hviledag, naar hans Gerning var endt, lige som Gud gjorde til Minde om, at hans Skaberværk var fuldendt. Dette var sikkert i Apostelens Tanker, da han skrev til de hebraiske Hellige: Thi den, som er gaaet ind til hans Hvile, ogsaa han har faaet Hvile fra sine Gerninger ligesom Gud fra sine (Heb. 4: 10).

Johannes siger (Joh. 20: 19): Da det nu var Aften paa den samme Dag, den første Dag i Ugen, og Dorene der, hvor Disciplene havde forsamlet sig, var lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde: Fred være med Eder! Jeg er ganske vist stillet overfor den Indvending, at Disciplene var forsamlede af Frygt for Jøderne, men det staar der ikke, der staar, at Dørene var lukkede af Frygt for Jøderne, de havde nemlig ikke mere Grund til at samles, formedelst denne Frygt, paa den første Dag i Ugen end paa de øvrige Dage, det skulde da lige være af den Grund, at de holdt den første Dag hellig.

Thomas, en af de 12, var ikke til Stede, da Jesus viste sig første Gang, og da de fortalte ham om den opstandne Herre, vilde han ikke tro det. Og otte Dage efter var hans Disciple atter inde, og Thomas med dem. Jesus kom, da Dørene var lukkede, og han stod midt iblandt dem og sagde: Fred være med Eder! Ingen Irettesættelse fordi de samledes paa den første Dag.

Maaske en eller anden vil sige, at 8 Dage efter den første Gang, Jesus viste sig for sine Disciple, maatte blive den 2. Dag i Ugen, men lad os afgøre det ved at undersøge, hvorledes Kristus selv beregnede Tiden. Opstandelsen skulde efter Kristi egne Ord foregaa paa den tredie Dag efter Korsfæstelsen, han blev korsfæstet paa den 6. Dag i Ugen, men opstod paa den første.

At den første kristne Menighed samledes paa den første Dag i Ugen, bevises ogsaa tydeligt af Apostlenes Ger. 20: 7. Men paa den første Dag i Ugen, da vi var forsamlede for at bryde Brødet, samtalede Paulus med dem o. s. v. Hvem vil bestride,

at disse Herrens trofaste Tjenere lærte Folket at holde alt det, som Herren havde befalet dem? Der kunde fremføres mangfoldige andre Ting fra Bibelen om dette Emne, men dette maa nu være nok for denne Gang, kun skal jeg tilføje, at saa godt som alle Kirkehistorieskrivere er enige om, at de første Kristne helligholdt den første Dag i Ugen som *Herrens Dag*.

EFTERAARSKONFERENCEN I AALBORG

den 13. og 14. Oktober 1929.

Som Indledning til Konferencen blev der Fredag Aften den 11. Oktober afholdt en udmærket Koncert under Ledelse af Aalborg Sangkors Dirigent Christian Tranholm og Sister Elisabeth Nielsen ved Orgelet. Tilstede var 244 Mennesker, som lyttede med stor Interesse til Programmet og Missionspræsident Holger M. Larsens Udtalelser om Mormonismens Budskab. — Ligeledes blev der Lordag Aften afholdt et Fri-luftsmøde paa Toldboden, hvor en stor Del af Missionæerne fra Missionen var tilstede, og flere af dem havde Anledning til at bære deres Vidnesbyrd og invitere de tilstedeværende til Moderne i Valdemarsgade 2.

Den egentlige Konference aabnedes Søndag Formiddag Kl. 10¹/₂, under Ledelse af Søndagsskolens Forstander Valdemar Christensen, med et godt og interessant Program af Aalborg, Hjørring og Brønderslev Søndagsskoler. Mødet overværedes af Missionspræsident Holger M. Larsen, Missionssekretær Theodore C. Jacobsen, Sostrene Vera S. Stone og Della V. Andersen og ligeledes Distriktspræsident O. D. Benson fra Aarhus samt 20 Missionærer fra Zion. De tre ovennævnte besøgende Brødre takkede alle for vel udført Arbejde og forklarede, at Søndagsskolen var Stedet, hvor man belæres om Kirkens Teologi. Tilstede 200.

Det næste Møde afholdtes om Eftermiddagen Kl. 2 under Ledelse af Ira A. Christensen, der bød velkommen. Forstan-

derne i de forskellige Grene aflagde Rapporter over Tilstanden i deres Grene og bar deres Vidnesbyrd som følger: Anders Andersen, Hjørring; Ellis P. Christansen, Brønderslev; Wm. N. Andersen, Thisted; Hans Hansen, Skive; Merrill L. Gregersen, Hadsund. Præs. Ira A. Christensen aflagde derefter Rapport over Arbejdet i Aalborg Distrikt i de sidste seks Maaneder, hvoraf fremhæves: Møder afholdt 226; Skrifter uddelt 53.274; Hæfter uddelt 3408; Mormons Bøger uddelt 180; Andre Bøger uddelt 52; Abonnenter paa Skandinaviens Stjerne 87; Evangeliske Samtaler 4145; Fremmede besøgte 682; Børn velsignede 3; Personer døbte 3; Tilhører Præstedømmet 52; Voksne Medlemmer 326; Børn 43; Ialt Medlemmer 421. 14 Missionærer. Der kan siges om Missionærene, at de har givet meget af deres Tid og Energi i deres Bestræbelser for at udføre deres Part af Herrens Værk. Derefter fremstod Missionspræsidenten og foreslog Kirkens Autoriteter, som vedtaget ved sidste Konference i Salt Lake City, til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner. Enstemmigt vedtaget. Foreslog endvidere John A. Widtsoe som Præsident over den Europæiske Mission; Leah D. Widtsoe, Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission; Holger M. Larsen, Præsident over den Danske Mission; Theodore C. Jacobsen, Sekretær for den Danske Mission; Ira A. Christensen, Præsident over Aalborg Distrikt, samt Missionærene i Aalborg Distrikt. Endvidere foresloges det at aflose Ældste Le Roy Larson fra sin Virksomhed som Missionær i den danske Mission med Tak for veludført Arbejde. Alle Forslag blev enstemmigt vedtaget. — Præs. Ira A. Christensen foreslog Missionærene at virke som følger med førstnævnte som Forstander: Aalborg: Ira A. Christensen, Arthur G. Lund; Hjørring: Niels P. Andersen, Lars P. Jensen; Brønderslev: Anders Andersen, Charles S. Petersen; Løgstør: Ellis P. Christansen, Wm. N. Andersen; Thisted: James C. Jensen, Leslie T. Hintze. Enstemmigt vedtaget. — Derefter talte følgende Missionærer i Korthed: Le Roy Larson, Charles S. Petersen,

F. Lynn Michelsen, Leslie T. Hintze, L. Aldrid Christensen, Kenneth A. Lauritzen, Juel L. Andreasen, Niels P. Andersen, Str. Vera S. Stone, Str. Della V. Andersen, Arthur G. Lund, James C. Jensen, Geo. H. Carlsen, hvorefter Mødet sluttede med Sang og Bøn. Tilstede 153.

Ved Begyndelsen af Aftenmødet Kl. 7 var den store Sal fyldt af Søkende og Venner, der var kommet fra mange af de nordlige jyske Byer. Ialt var der 207 tilstede. Mødet lededes af Præs. Ira A. Christensen og aabnedes med Afsyngelsen af »Elskte Zion«. Bøn Holger Jørgensen. De følgende Missionærer benyttede ti Minutter hver til at forklare Evangeliets Principper og fortælle om deres Oplevelser i den danske Mission: Max R. Christensen, Lars P. Jensen, Robert L. Ericksen, Niels J. Andersen og Theodore C. Jacobsen. Missionspræsident Holger M. Larsen omtalte Menneskets Rettighed og Handlefrihed siden det store Raad blev afholdt i Himlen, for denne Jord blev til, og berørte Betydningen af Kristi Forsoningsoffer. Fortalte at visse Grundprincipper og Ordinancer skal adlydes, om man ønsker at opnaa den højeste Herlighed i Gud vor Faders Rige, og at den Herlighed er enhver Sidste Dages Helligs Maal. Mødet sluttede med en Sang af Koret. Bøn Elmer Mørch.

Missionærmøde blev afholdt Mandag Formiddag og Eftermiddag, hvor alle de tilstedeværende udtrykte deres Folelser overfor Arbejdet og bar stærke Vidnesbyrd. Præsident Holger M. Larsen benyttede det meste af Tiden med at give Instruktioner og Raad angaaende Ting, der kunde være til Gavn og Nytte for Missionen og Missionæerne.

Mandag Aften Kl. 7,30 afholdtes Grenskonference for Aalborg under Ledelse af Præs. Ira A. Christensen. Følgende Brodre foresloges som Grenens Præsidentskab til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner: Valdemar Gerlach, Præsident; Jens Olsen, første Raadgiver; Carlo Leth, anden Raadgiver; Emil A. Sandberg, Grenskriver. Enstemmigt vedtaget. Rapporter blev givet af Lederne af Organisationerne som følger:

Kvindelig Hjælpeforening: Petrea Olsen; Søndagsskolen: Valdemar Christensen; Unge Mænds Forening: Jens Olsen; Unge Kvinders Forening: Asta Wagner; Sangkoret: Christian Tranholm. Præs. Orval D. Benson fra Aarhus talte i Korthed, og Præs. Holger M. Larsen forklarede de nye Planer for den Kvindelige Hjælpeforening og Ungdomsforeningen og takkede Søkende for deres Arbejde og Flid. Tilstede 99.

Et Spejder-Korps og en Bikube-Pige-Organisation blev organiseret efter Mødet.

Konferencen sluttede Tirsdag Aften med en Bazar til Fordel for den Kvindelige Hjælpeforening, og et ganske godt Beløb indkom for Haandarbejder, skænket af Søstrene til Foreningen for derigennem at tilvejebringe de nødvendige Midler. Bazaren var en Sukces ligesom alle de forrige Møder havde været, idet flere var tilstede end ved sidste Konference i Foraaret.

EFTERAAARSKONFERENCEN I AARHUS

den 20. og 21. Oktober 1929.

Forud for Konferencen afholdtes der paa Store Torv foran Domkirken flere Friluftsmøder, hvor flere Hundrede Mennesker samlede sig omkring 29 unge Mænd og Kvinder, der havde rejst ca. 8000 Mil for at bringe Frelserens Budskab til Danmark. Ligeledes blev der baade i Aalborg og i Aarhus uddelt 10.000 smaa Løbesedler med Konferencens Bekendtgørelse paa den ene Side og Kirkens Trosartikler paa den anden Side. Alt dette, i Forening med det udmærkede Vejr, bragte mange Fremmede ud til Moderne.

Fredag Aften gav Aarhus Grens Sangkor en enestaaende Koncert under Ledelse af Dirigent Emil Andersen og Gudrun Jensen ved Orgelet. Flere Missionærer deltog i Programmet, og de 187 tilstedeværende lyttede med Opmærksomhed og var

meget interesseret i Missionspræsident Holger M. Larsens Tale om Kirkens Lærdomme.

Den egentlige Konference aabnedes Søndag Formiddag Kl. 10 $\frac{1}{2}$ under Ledelse af Svend Jensen og overværedes af Missionspræsident Holger M. Larsen, Missionssekretær Theodore C. Jacobsen, Sostrene Vera S. Stone og Della V. Andersen og Præs. Ira A. Christensen fra Aalborg. Et udmærket Program blev udført af Aarhus Søndagsskole, efter hvilket Forstander Svend Jensen, Arthur G. Lund, Søstrene Della V. Andersen og Vera S. Stone, Grant L. Petersen, Juel L. Andersen, Jas. C. Jensen og Jas. W. Johnson omtalte Søndagsskolens Arbejde. Tilstede 126.

Ved Modet Søndag Eftermiddag holdt følgende Missionærer korte Taler og Rapporter over Arbejdet: Max R. Christensen, Randers; Seth J. Larsen, Silkeborg; Sylvester W. Muir, Esbjerg; Nephi M. Jorgensen, Horsens, Paul L. Pehrson og Otto W. Andersen, Haderslev; Robert L. Ericksen, Odense; Orval D. Benson og Geo. H. Carlsen, Aarhus. Følgende fremgik af Distriktsrapporten for de forløbne seks Maaneder: Moder afholdt 550; Skrifter uddelt 61.643; Mormons Boger uddelt 216; Abonnenter paa Skandinaviens Stjerne 170; Evangeligske Samtaler 5033; Fremmede besøgte 1151; Personer dobt 16; Tilhører Præstedømmet 76; Børn 54; Voksne Medlemmer 522; Total Medlemstal 576; Missionærer 14. Præs. Holger M. Larsen foreslog derefter Kirkens Autoriteter til Opholdelse, som disse var opholdt ved sidste Konference i Salt Lake City. Ligeledes John A. Widtsoe som Præsident over den europæiske Mission; Lea D. Widtsoe, Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i den europæiske Mission; Holger M. Larsen, Præsident over den danske Mission; Theodore C. Jacobsen, Sekretær for den danske Mission; James C. Ostegar, Præsident over Aarhus Distrikt. Enstemmigt vedtaget. — Det foresloges, at Sylvester W. Muir indsættes som Præsident over Esbjerg Distrikt, som tidligere horte ind under Aarhus Distrikt. Enstemmigt vedtaget. — Endvidere foresloges det at

afløse Ældsterne Niels J. Andersen og Finn R. Simonsen fra deres Arbejde i den danske Mission. Præs. O. D. Benson foreslog derefter, at Missionærerne bliver beskikkede til at arbejde som følger med førstnævnte som Forstander: Aarhus: James C. Ostegar, Robert L. Ericksen; Randers: Nephi M. Jørgensen, Grand S. Petersen; Silkeborg: Seth J. Larsen, Paul L. Pehrson; Horsens: Otto W. Andersen, Joseph W. Johnson. I det nye Esbjerg Distrikt blev følgende foreslaaede: Esbjerg: Sylvester W. Muir, Juel L. Andreasen; Odense: L. Aldrid Christensen, Geo. H. Carlsen; Haderslev: Hans Hansen, Merrill L. Gregersen; Fredericia: F. Lynn Michelsen, Kenneth A. Lauritzen. Alle Forslag blev enstemmigt vedtaget. — Følgende Missionærer talte: Niels J. Andersen, L. Aldrid Christensen, Wm. N. Andersen, Anders Andersen, F. Lynn Michelsen, Hans Hansen, Kenneth A. Lauritzen, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen »O horer I Slægter«. Taksigelse af Merrill L. Gregersen. Tilstede 136.

Mødet Søndag Aften Kl. 7 lededes af Præs. O. D. Benson og aabnedes med at synge Salmen »Kom Hellige«. Bøn Lauritz Hansen, hvorefter Koret sang »I himmelsk Fred«. Missionærerne Le Roy Larson, James C. Ostegar og Sylvester W. Muir udtalte deres Glæde over at være Herrens Budbærere i dette Land og bar kraftige Vidnesbyrd om »Mormonismen«s Guddommelighed. Missionspræsident Holger M. Larsen udtalte, at de Sidste Dages Helliges Lærdomme ikke var noget nyt, men kun Jesu Kristi Evangelium gengivet til Menneskenes Børn i denne Tidernes Fyldes Husholdning. Forklarede, hvorledes Pionererne i Kirkens tidligere Dage havde udstaaet Provelser, Haan og Nod, for at det gengivne Evangelium kunde blive prædiket til denne Slægt. Evangeliet er et fremadskridende Evangelium, og det var fordi, de skulde faa et Legeme af Kød og Ben, at »alle Guds Børn raabte af Glæde« for Gud grundfæstede Jorden. Derefter udtalte Missionssekretær Theodore C. Jacobsen, at Lydighed til Evangeliet var den »lige og snævre Sti« til det evige Liv; bar sit Vidnesbyrd. Modet

sluttedes med Salmen »Gør hvad er Ret«. Taksigelse Mads Johansen. Tilstede 180.

Mandag Fornmiddag og Eftermiddag afholdtes Missionærmøde, hvor alle fik Anledning til at udtale sig om deres Arbejde. Mange gode Raad og Formaninger blev givet af Præs. Christensen, Benson og Larsen angaaede Arbejdets fremtidige Udførelse.,

Præs. Orval D. Benson ledede Grensmødet, der begyndte Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Mandag Aften. Rapporter blev aflagt af Lederne i de forskellige Organisationer som følger: Kvindelig Hjælpeforening, Lorene Petersen; Unge Mænds Forening, N. P. Thomsen; Unge Kvinders Forening, Lilly Jensen; Søndagsskolen, Svend Jensen. Rapporterne vidnede om, at Grenen var i en udmærket Tilstand. Derefter foreslog Præs. Benson Grenens Funktionærer til Opholdelse, hvilket blev enstemmigt vedtaget. Præs. Ira A. Christensen talte om Kærligheds Indflydelse paa Arbejdet i de forskellige Organisationer i Kirken. Derefter udtalte Præs. O. D. Benson og Holger M. Larsen sig i Korthed angaaende Medlemmernes Pligter. Tilstede 85.

Konferencen sluttede Tirsdag Aften med en vellykket Aftenunderholdning og Bazar til Fordel for og under Ledelsen af den Kvindelige Hjælpeforening. Forfriskninger serveredes, og alle, der var tilstede, morede sig med Dans og Lege.

T. C. J.

DEN DANSKE MISSION.

ESBJERG DISTRIKT.

Ved Konferencen i Aarhus den 20. Oktober 1929 blev det gamle Aarhus Distrikt inddelt i to Distrikter, nemlig Aarhus og Esbjerg. Det nye Esbjerg Distrikt vil omfatte Fyn og Sønderjylland, og Hovedkontoret vil blive i Esbjerg.

ANKOMMET.

Ældste Lars P. Jensen fra Salt Lake City, Utah, ankom med S/S »United States« den 9. Oktober. Broder Jensen er be-

skikket til at arbejde i Aalborg Distrikt. Ældste Jensen forlod Frederikshavn for cirka 22 Aar siden, og vi byder ham velkommen til den danske Mission og nedbeder Herrens Velsignelse over hans Arbejde.

FORFLYTTelser.

Følgende Ældster er forflyttede fra Aalborg til Esbjerg Distrikt: F. Lynn Michelsen, Merrill L. Gregersen, Hans Hansen, Juel L. Andreasen, Kenneth A. Lauritzen og L. Aldrid Christensen.

Ældsterne Arthur G. Lund og James C. Jensen er forflyttede fra Aarhus til Aalborg Distrikt.

Missionærerne George H. Carlsen og Sylvester W. Muir er forflyttede fra Aarhus til Esbjerg Distrikt.

Ældsterne James C. Ostegar og Jos. W. Johnson er forflyttede fra København til Aarhus Distrikt og Max R. Christensen fra Aarhus til Københavns Distrikt.

AFLOSNING.

Ældste Orval D. Benson, Præsident over Aarhus Distrikt, er hæderligt afløst med Tilladelse til at rejse hjem.

Ældsterne Le Roy Larson af Aalborg Distrikt og Niels J. Andersen af Aarhus Distrikt er ligeledes hæderligt afløst fra deres Arbejde i den danske Mission.

Ældste Finn R. Simonsen, som har virket i den danske Mission ca. et Aar, er hæderligt afløst med Tilladelse til at rejse hjem. Sygdom har forhindret Ældste Simonsen i at fortsætte sit Arbejde i Missionen.

Vi takker disse Brødre for vel udført Arbejde og ønsker dem en lovende Fremtid.

BESKIKKELSE.

Ældste James C. Ostegar er beskikket til at præsidere over Aarhus Distrikt og Sylvester W. Muir som Præsident over Esbjerg Distrikt.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

»MORMON«KIRKENS KVINNER.

Av *Susa Young Gates* og *Leah D. Widtsoe*.

Oversatt til norsk av *Eva Mabel Giertsen*.

(Fortsat fra Side 294.)

FELLES BORGERLIG STEMMERETT.

Menneskene kjente intet til almindelig borgerlig stemmerett før 1830, og riktignok heller ikke til en almindelig, folkelig utførelse av de prestelige funksjoner. Da almindelig stemmerett for menn blev foreslått i 1820—21, erklærte kansler James Kent (forfatter av Kents »Commentaries«) i en konstitusjonell forsamling, holdt i New York i 1821, at han »vilde ikke boie sig for avgudsbilledet av almindelig stemmerett«. Han beskrev det som den »teori, som var betraktet med redsel av vise menn i alle tidsaldre, og nårsomheist det var blitt forsøkt, hadde det medført bestikkelse, uretferdighet, voldsomhet og tyranni. Hvis almindelig stemmerett blev innført, vilde efterslekten i sekk og aske begråte dagens illusjon«.

Ikke for mellom 1840 og 1850 blev almindelig stemmerett for hvite menn endelig innført i de Forenede Stater. Almindelig religiøs stemmerett var likeledes ukjent. Denne kirke står alene med sine prestedømme-privilegier, som strakte sig til alle verdige mannlige medlemmer.

Før kongressen overdrog den territoriale regjeringsform til nybyggerne i Saltsjødalen, hadde kvinnene stemmerett i alle såvel borgerlige som kirkelige saker i det nye territorium mellom årene 1847—52. Bancrofts »Utahs Historie« beretter om denne kommunale styreform, som blev praktisert i dette nybygg, med følgende ord:

»I denne periode stemte menn og kvinner skriftlig i saker angående regjeringen. Kvinnene hadde allerede stemt i religiøse møter med oploftet hånd, men dette er sannsynligvis det første tilfelle i de Forenede Stater, hvor kvinnestemmerett har vært tillatt. Utah tilhorte imidlertid ikke dengang de For-

enede Stater, og før det blev innrømmet som et territorium, blev dette privilegium tatt tilbake av de Forenede Staters regjering.«

De almindelige lovbestemmelser angående medgift og andre underdanighetsbestemmelser blev tidlig ophevet, og kvinner fikk samme eiendomsrettigheter som menn. De kunde anlegge sak og bli saksøkt, og kjøpe og selge uavhengig. Men hustruens underskrift var alltid nødvendig, når mannen solgte felles eiendom. Skilsmisse kunde alltid opnåes, »når partene ikke kunde leve i fred og forening«.

Hovedagitasjonen for kvinnestemmerett, som begynte med kvinnesaksforsamlingen i Seneca Falls, New York, i 1848, antok store dimensjoner. Felles stemmerett var tidlig blitt praktisert i Vesten. Agitasjonen medførte tilslutt, at stemmerett blev tildelt kvinnene i Wyoming av deres territoriale lovgivende forsamling i desember 1869 og i Utah den 12 februar 1870. Utahs lovgivende forsamling tråtte ikke sammen før i januar 1870.

President Brigham Young hadde kalt sammen til rådslagning forsamlingens ledende menn, president George A. Smith, Lorenzo Snow, Abram O. Smoot, George Q. Cannon og William Maughan, og han fremla nødvendigheten av å tildele Utahs kvinner stemmerett, og overdrog det videre arbeide for reformens gjennomførelse til Abram O. Smoot.

Loven om kvinnestemmerett blev bragt på bane i den lovgivende forsamling av George Q. Cannon den 9 februar 1870. Naturligvis møtte den ingen motstand hos ektemenn og sønner til kvinner, som hadde sittet side om side med dem i 40 år i deres kirker og stemt med oploftet hånd i alle timelige og religiøse saker. Loven blev sendt til den fungerende guvernør Mann (ikke-»mormon«) for å bli undertegnet av ham den 12 februar 1870. Den blev straks undertegnet.

En takkeskrivelse blev sendt guvernør Mann fra president Eliza R. Snow og hennes feller, Bathsheba W. Smith, Sarah

M. Kimball, Margaret T. Smoot, Harriet C. Young, M. Isabella Horne, Marinda N. Hyde, Phebe C. Woodruff, Elizabeth H. Cannon, Rachel R. Grant, Amanda Smith, Amelia F. Young og Prescinda H. Kimball. Han sendte et høflig svar, idet han uttrykte et tillidsfuldt håp om, at »Utahs damer vilde utøve denne rettighet slik, at det beviste lovgivningens visdom«.

Kapteinen for Utahs kvinnehær, Eliza R. Snow, var anførelsen i dette arbeide som i alt annet gjennom hele den periode, da hun tok aktiv del i det offentlige liv, hvilken periode begynte i Nauvoo i 1842 og endte først ved hennes død i 1887. Dog overgav hun den aktive ledelse av denne stemmerettsbevegelse til Sarah M. Kimball, denne forkjemper for likestilling, i 1870. I mange år var fru Kimball »mormon«-forkjemper for kvinnesaken.

Hennes efterfølger var den annen ubetvingelige pioner, dikterinde, leder og redaktør, president Emmeline B. Wells, som assistertes av en ikke mindre dyktig patriot, fru Emily S. Richards. Disse to bestyrte stemmerettsaffærene i staten i mange år.

(Fortsættes.)

EMNER FOR NOVEMBER 1929. KREDSLÆRER.

PRÆSTEDØMMET.

Det melkisedekske Præstedømme borttaget fra Israels Born tillige med Moses. Pagtens Bog 84: 18—26.

Aaron og hans Sonner blev kaldede. 2. Mosebog 28: 1—2.

Det aaronske Præstedømme var givet til Israel. Pagtens Bog 84: 26—28.

Det melkisedekske Præstedømme var givet til nogle af de gamle Profeter i den Tidsalder, men Magten og Myndigheden

til at ordinere andre var ikke givet, og som saadan var det melkisedekske Præstedomme ikke givet til Menigheden, men holdtes kun i specielle Tilfælde.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

KÆRLIGHED.

Gud har saa elsket Verden, at han gav sin enbaarne Son, at hver den, som tror, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.

Dersom nogen siger: Jeg elsker Gud og hader sin Broder, han er en Løgner. Johannes 1. Brev 4: 20—22.

Kærlighed er Lysets Kilde. Salmen 176.

Vi bør lære at elske hverandre i Hjemmet; uden Kærlighed i vore Hjem kan vi ikke forvente at have Kærlighed i vort Samfund. Lad os lære vor Søndagsskolesang, som siger: »Der er Skonhed her paa Jord i et kærligt Hjem«.

INDHOLD:

Herrens Dag	321	Den Danske Mission	331
Efteraarskonferencen i Aalborg	325	»Mormon«kirkens kvinder .	333
Efteraarskonferencen i Aarhus	328	Emner for November 1929.	335
		Den kvindelige Hjælpeforening	336

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.